

тематики проєктів у різних ситуаціях може бути різним. В одних випадках ця тематика може висуватися викладачами з урахуванням навчальної ситуації зі свого предмета, природних професійних інтересів, інтересів та здібностей здобувачів. В інших, тематика проєктів, особливо призначених для позаурочної діяльності, може пропонуватися і самими учнями, які, природно, орієнтуються при цьому на власні інтереси, як чисто пізнавальні, а й творчі, прикладні [1].

Важливим аспектом проєктної діяльності є вироблення критеріїв оцінки навчального проєкту, як приклад можна розглянути такі критерії:

- значимість і актуальність висунутих проблем, їх адекватність тематиці, що вивчається;
- коректність використовуваних методів дослідження та методів обробки одержуваних результатів;
- активність кожного учасника проєкту відповідно до його індивідуальних можливостей;
- колективний характер прийнятих рішень;
- необхідна та достатня глибина проникнення у проблему, залучення знань з інших областей;
- доказовість прийнятих рішень, вміння аргументувати свої висновки, висновки;
- естетика оформлення результатів проведеного проєкту;
- вміння відповідати на запитання опонентів, лаконічність та аргументованість відповідей кожного члена групи.

Список використаних джерел

1. Гоголь О. В. Метод проєктів – один із шляхів реалізації компетентнісного підходу в навчанні, Кловських ліцей, Київ. 2020. URL: <http://klovsky77.com.ua/23-naukova-robota/213-метод-проєктів—один-із-шляхів-реалізації-компетентнісного-підходу-в-навчанні.html>
2. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід: методичний посібник. / Авт. уклад.: О. Пометун, Л. Пироженко. К.: АПН, 2002. 136 с.
3. Кравченко Л., Бухун І. Технологічна компетентність здобувачів вищої освіти як проблема педагогічної науки і практики. *Ukrainian professional education Українська професійна освіта : наук. журнал*. Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка. 2020. Вип. 7. С. 115-122.

Хань БОЯНЬ

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ ТА НАПРЯМІВ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Мета виховної роботи у сучасному ЗВО – це створення умов для активної життєдіяльності здобувачів, їх громадянського самовизначення, професійного становлення та індивідуально-особистісної самореалізації у творчій діяльності, задоволення потреб у моральному, культурному, інтелектуальному, соціальному та професійному розвитку.

Мета статті – схарактеризувати основні завдання та напрями виховної діяльності в сучасних ЗВО.

При формуванні мети та завдань виховної діяльності необхідно враховувати ціннісно-сміслові пріоритети освіти:

- ✓ виховання гармонійно розвиненої та соціально-відповідальної особистості на основі духовно-моральних цінностей,

✓ історичних і національно-культурних традицій;
 ✓ підвищення ролі освітньої організації у вихованні молоді як відповідальних громадян,
 ✓ профілактика екстремізму та радикальної ідеології,
 ✓ розвиток системи підтримки талановитої молоді, технічної та художньої творчості.

Мета виховання студентів досягається за допомогою вирішення конкретних завдань:

- формування у студентів мотивації до професійної діяльності, прагнення до саморозвитку та самоосвіти;
- виявлення та підтримка талановитої молоді, її творчого потенціалу;
- формування організаторських, управлінських навичок, цілеспрямованості, відповідальності, особистісних якостей, необхідних для успішної життєдіяльності [1];
- формування у студентської молоді системи соціально-значимих цінностей та світогляду, соціальних навичок, долучення студентства до норм національних засад та академічних традицій;
- виховання внутрішньої потреби особистості в здоровому способі життя, відповідального ставлення до природи;
- організація міжструктурного, міжвідомчого та міжвузівської взаємодії;
- формування інформаційно-освітнього середовища, що сприятливо впливає на становлення та розвиток особистості майбутнього фахівця;
- формування культури та етики професійного спілкування, культури комунікації в інтернеті;
- виховання толерантної свідомості та культури міжнаціональної взаємодії.

Виховна система в сучасних ЗВО виконує такі функції:

- розвиваюча (розвиток системи компетенцій);
- інтегруюча (об'єднання виховних впливів-академічної групи, департаменту, інституту, об'єднань та спільнот університету);
- захисний (соціальний захист учнів, нейтралізація впливу негативних факторів довкілля);
- компенсуюча (створення умов для розкриття наукового, інтелектуального, творчого потенціалу здобувачів);
- коригуюча (корекція поведінки та спілкування).

Пріоритетними напрямками виховної діяльності в сучасних ЗВО є:

- 1) формування соціально значимих цінностей;
- 2) професійне виховання;
- 3) розвиток студентського самоврядування;
- 4) виховання полікультурності та толерантності;
- 5) виховання навичок життєдіяльності в умовах глобальних викликів та невизначеностей;
- 6) формування інформаційної культури в мережі інтернет;
- 7) підтримка та розвиток талановитої молоді.

В основу виховання здобувачів у сучасних ЗВО покладено комплекс методологічних підходів, що включає: аксіологічний, системний, системно-діяльнісний, культурологічний, проблемно-функціональний, науково-дослідний, проектний, ресурсний, здоров'язберігаючий та інформаційний підходи [2].

Базовою складовою виховної системи є прогресивні ідеї університетської освіти:

- розвиток інноваційно-академічного університету;
- органічне поєднання дослідницької, освітньої та виховної функцій;

- університет як дослідницький інститут, професійна школа та культурний центр;
- інтеграція можливостей університету для навчання кожного індивіда вмінно визначати власну освітню траєкторію відповідно до мінливої життєвої та професійної ситуації;
- підприємницька модель університету, який створює і відтворює інтелектуальний потенціал країни.

Інтеграція цих ідей у рамках виховної системи у сучасних ЗВО тягне за собою оновлення змісту (ціннісні домінанти), оскільки молодь є особливою цінністю та соціальний, економічний ресурс, драйвер розвитку всіх сфер економіки та напрямів життєдіяльності товариства.

Активна роль цінностей проявляється у світогляді здобувачів через систему ціннісно-смыслових орієнтирів, установок, принципів та ідеалів, поглядів та переконань, критерії оцінок навколишнього світу, що в цілому утворює нормативно-регулятивний механізм життя [3].

Однією з умов ефективної виховної діяльності є створення та розвиток у ЗВО виховуючого соціокультурного середовища. Середовище розглядається як єдиний і неподільний фактор внутрішнього і зовнішнього психосоціального та соціокультурного розвитку особистості, таким чином, молоді люди виступають одночасно і як об'єкт, і в ролі суб'єкта особистісного розвитку.

Таким чином, у цілому виховне соціокультурне середовище університету представляє собою систему просторово-предметного оточення, впливів та умов формування особистості, що відповідає завданням освіти, висококультурної та конкурентоспроможної- на сучасному ринку праці, а також має потужні можливості для її розвитку.

Список використаних джерел

1. Вербець В.В. Морально-етичні цінності в системі виховання студентської молоді. Християнські цінності: Історія: Погляд у третє тисячоліття: Наук. зап. / Нац. ун-т «Острозька академія». Острог, 2002. Т. VI. С. 230–233.
2. Вишневський О. Система цінностей і стратегія виховання. Рідна школа. 1997. № 7/8. С. 3–5.
3. Фрицюк В. А. Методологічні підходи до вивчення проблеми професійного саморозвитку майбутнього фахівця. Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2017. № 6. С. 160–167. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vvpi_2017_6_26

Бянь ДУН

ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФЕСІЙНОГО ТА ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Діяльність викладача ЗВО є своєрідною за своїм змістом, структурою, цілями, результатами, використанню коштів, а вміння викладача точно і правильно визначати послідовність виконання та зміст навчальних виховних завдань, відповідно до них планувати свою роботу та роботу студентів – важлива риса його діяльності.

Основний зміст викладацької діяльності включає виконання декількох функцій – навчальної, виховної, організаторської та науково-дослідної. Ці функції виявляються у єдності. Для викладача ЗВО найбільш специфічним є поєднання педагогічної та наукової роботи. Дослідницька робота викладача збагачує його внутрішній світ, розкриває творчі та інтелектуальні можливості, підвищує науковий рівень знань. Водночас педагогічні цілі